

vente at faa det til Behandling i Militærkommissionen, og min Grund til at gøre det var, at det var ganske urimeligt nu at ofre 70—80 Mill. Kr., ja derover, til en Forsvarsordning, som alle ansaa for ubrugelig. Derfor var det rimeligt, at man snarest muligt søgte at komme bort derfra. Militærkommissionen har nu arbejdet i tre Aar, og jeg synes, at Venstre kunde have benyttet Tiden og saaledes noget hurtigere være fremkommet med Forslag. Naar nu det ærede Medlem siger, at Venstres Vælgere er fuldkommen klare over, hvorledes Venstres Forslag er, maa jeg sige, at Venstre selv har ikke været klar derover. De fortalte for over et Aar siden, at de var fuldkommen enige, men de brugte over 1 Aar efter den Tid til at faa Forslaget formet, fordi de selv forstod, at der kunde være stærkt afvigende Meninger om de forskellige Forslag. Endelig siger det ærede Medlem, at man ved sidste Valg sagde til Vælgerne, at man vilde gennemføre en Forsvarsordning med betydelige Bespareser. Men er det ærede Medlem nu sikker paa, at det Forslag, som Venstre møder med her, er „betydelige Bespareser“? Jeg er ikke sikker paa, at Vælgerne har den Opfattelse. Det forekommer mig, at der er god Grund til at vente med at gennemføre en ny Forsvarsordning, indtil man har faaet Lejlighed til at drøfte Sagen ude i Landet.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at Regeringen vilde betragte det som sin Pligt, saa snart Militærkommissionens Betænkning forelaa, at forelægge et Lovforslag her snarest muligt og faa det gennemført saa hurtigt, det kunde lade sig gøre; men det er ikke den almindelige Fremgangsmaade, naar man har en Kommission af det Omfang og den Art, at man saa øjeblikkelig, saa snart Betænkningen foreligger, skynder sig hurtigst muligt at faa et Lovforslag gennemført. Der kan kun være een Begrundelse derfor, og det er den, at vi kan spare nogle Millioner Kroner, og de bør spares og spares snarest muligt. Det Forslag, der stilles fra radikal og socialdemokratisk Side her, er dette: Nu vel, lad os spare disse Millioner allerede fra 1. April i Aar paa en Ordning, som i sig selv er ubrugelig, og lad os foruden det Forslag, som Ministeren her stiller, og det Forslag, han tidligere har stillet med Hensyn til Indskrænkning af Mandskabsindkaldelserne, yderligere faa nogle Forslag gennemført af en saadan Art, at vi faar Bespareserne med det samme og faar Tid til at drøfte det Forslag, der kommer, ellers er det aldeles øjensyn-

ligt, at det, man tilstræber, er en Overturering, at man vil prøve paa, om man ikke kan faa den nye Ordning gennemført i Huj og Hast. Og jeg kan godt forstaa, at man nærer et saadant Ønske, for jeg er ingenlunde sikker paa, om ikke man vil faa Modstand indenfor Partiet Venstre fra to Sider, fra dem, der mener, at Hærledelsen bør følges i højere Grad end Tilfældet er her, og fra andre, der ønsker en „betydelig“ Besparelse, hvad Venstres Forslag ikke byder. Der er god Grund til, at vi drøfter det foreliggende Lovforslag i et Udvalg, og naar vi kommer saa vidt, vil jeg foreslaa det henvist til et Udvalg, for at vi kan faa at se, om Venstre virkelig ønsker en betydelig Besparelse og ønsker den fra den 1. April, hvad der kan lade sig gøre, hvis man ønsker det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Der tales stadig om, at man vil sætte Lapper paa den Ordning, man har nu, men Ordet Lap bruges her i en ganske ejendommelig Betydning (*L. Rasmussen:* Det var Forsvarsministeren, der brugte det). Ja vel, men det er mig uden Forskel, hvem der har brugt Ordet. Det bruges her i en ganske ejendommelig Betydning, nemlig den, at man tager noget bort. Ellers sætter man en Lap paa for et lukke et Hul, men her skaber man stadig Huller, og naar derfor det ærede Medlem Hr. P. Munch nu vil sætte flere Lapper paa Ordningen, ved vi, at hver Gang det ærede Medlem sætter en Lap, bliver der et Hul. Og man kan nok til en vis Grad lave Huller i en Ordning, men der kommer et Tidspunkt, da Ordningen saa bryder sammen og maa siges ikke mere at være en Ordning. Det er altsaa muligt, hvis man bliver ved med at sætte disse Lapper paa, at man vilde naa til det Punkt, hvor man kunde sige, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen nu sagde, at denne Ordning er i sig selv ubrugelig. Dette er det nemlig ikke rigtigt at sige om den nuværende Ordning; det har det ærede Medlem faaet saa tidt at vide, at man virkelig begynder at tvivle noget om hans gode Villie til at forstaa. Det samme gælder, naar det ærede Medlem stadig bevæger sig oppe omkring de 80 Mill. Kr. eller derover til Militærudgifter; heller ikke dette Tal er rigtigt velbegrundet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.